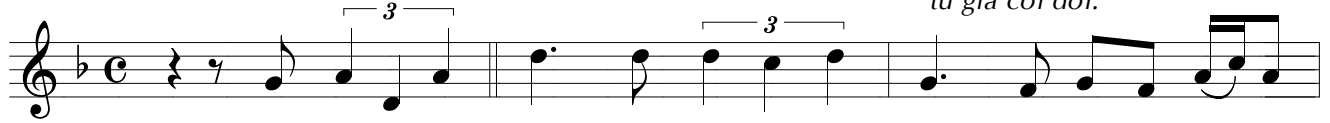

GỞI NGƯỜI VỀ CÁT BỤI

NHẬT NGÂN

Viết tặng TRÚC PHƯƠNG
từ già cô đời.

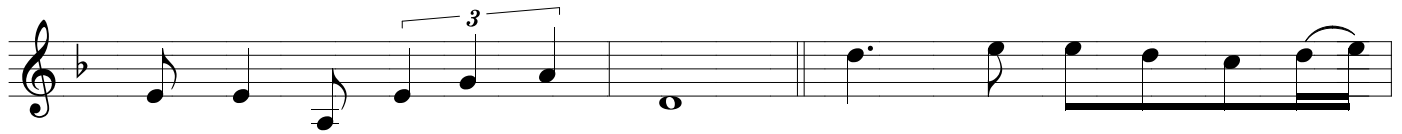
Anh đã bỏ cuộc chơi sau bao lần thua buồn, nửa đêm ngoài phố lang

thang. Bước chân Buồn Trong Kỷ Niệm, Buồn vào hồn không tên. Anh đã biệt

xa trên con tàu vô định, còn chẳng là những dư âm. Ngõ đi về Hai Lối

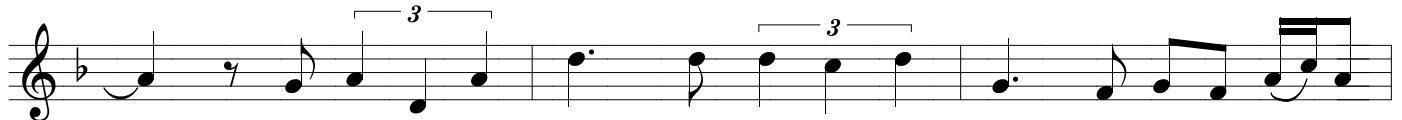
Mộng âm thầm giọt mưa vẫn dài. Ôi! tiếng hát một thời xót

xa. Ôi! giá buốt một thời đã qua. Tình

yêu phụ phàng trao anh, đời quay mặt không tiếc nước mắt rơi âm thầm rơi

Trong cát bụi từ đây, thành thang đường mây trời, đời anh nhẹ gót phiêu

du. Nhớ anh tìm trong khúc nhạc tôi chợt nghe man mát buồn.